

Beyşehir Ağızlarında Şimdiki Zamanın $\{- (X)vIr(I)\}$ Biçimi*

FATMA GÜLŞAH EKİZOĞLU** - PROF. DR. ALİ AKAR***

Öz

Ağızlar, Türkiye Türkçesi yazı dilinde bulunmayan pek çok morfolojik unsuru içinde barındırır. Bunlardan biri de zaman ekleridir. Ağızlarda şimdiki zaman hariç diğer zaman ekleri pek fazla değişiklik göstermez. Şimdiki zaman, eylemin gösterdiği oluş ve kılışın içinde bulunulan zamanda gerçekleştiğini bildirir. Harezmi Türkçesinden itibaren görülen şimdiki zaman çekimi, Türkçenin tarihî ve çağdaş lehçelerinde çeşitli şekillerde karşımıza çıkar. Bugüne dek Türkçede kullanılan şimdiki zaman ekleriyle ilgili pek çok çalışma yapılmıştır.

Konya ilinin Beyşehir ilçesinde Türkiye Türkçesi yazı dilinde kullanılan $\{- (X)yör\}$ şimdiki zaman ekinin yanı sıra Damlapınar, Doğanbey ve Üçpınar Mahallelerinde tespit edilen $\{- (X)vIr(I)\}$ yapısı da kullanılmaktadır. Zarf-fiil + yardımcı fiil biçiminde oluşturulan bu analitik yapı, Damlapınar ve Doğanbey Mahallelerinde ön ve art sıradan ünlü bulunduran fiiller üzerinde sadece ön ünlülü $\{- (X)vir(i)\}$ şekliyle kullanılarak ünlü uyumu dışında kalmıştır. Üçpınar Mahallesinde ise ek uyuma girmiş ve ön sıradan ünlü bulunduran fiillere $\{- (x)vir(i)\}$, art sıradan ünlü bulunduranlara $\{- (x)vir(i)\}$ biçimiyle eklenmiştir.

$\{- (X)vIr(I)\}$ yapısı şekil bakımından tezlik fiiline $\{- (i)ver-\}$ benzemektedir. Bu çalışmada söz konusu yapıda kullanılan yardımcı fiilin *ver-* mi, *var-* mı olduğu ve tasvir fiillerinin özellikle tezlik fiilinin şimdiki zamanla ilişkisi üzerinde durulmuştur.

Anahtar sözcükler: Beyşehir ağızları, şimdiki zaman, $\{- (X)vIr(I)\}$

THE MORPHEME $\{- (X)VIR(I)\}$ OF PRESENT CONTINUOUS TENSE IN BEYŞEHİR DIALECTS

Abstract

Dialects contain many morphological elements that is not in Turkish written language. One of them is tense suffixes. Other tense suffixes, except for the present continuous tense, do not change much in dialects. The present continuous tense states that the verb has occur in the time of the process and action of act. The conjugation of present continuous tense seen

* Bu makale Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından 17/265 numaralı "Beyşehir ve Yöresi Ağızları" başlıklı yüksek lisans tez projesi ile desteklenmiştir.

** Muğla S.K. Ün. Sos. Bil. Enst. TDE Doktora Programı, fgekizoglu@hotmail.com, orcid.org/0000-0003-4442-7455

*** Muğla S. Koçman Ün. Edebiyat Fak. TDE Bölümü, aakar2023@gmail.com, orcid.org/0000-0002-2950-6940

Gönderim tarihi: 18-09-2019

Kabul tarihi: 04-12-2019

from Khwarazm Turkish appears in various forms in the historical and contemporary dialects of Turkish. Until now, many studies have been made about the present continuous suffixes used in Turkish.

In addition to suffix of the present continuous tense $\{- (X)yor\}$ used in Turkey Turkish literary language, the present continuous tense $\{- (X)vIr(I)\}$ determined in Damlapınar, Doğanbey and Üçpınar districts is used in Beyşehir, Konya. The present continuous tense $\{- (X)vir(i)\}$ which is form of $\{- (X)vIr(I)\}$ is used in words that have front and back series in Damlapınar and Doğanbey districts. The present continuous tense $\{- (x)vir(i)\}$ which is form of $\{- (X)vIr(I)\}$ is used in words that have front series, and the present tense $\{- (x)vir(i)\}$ which is form of $\{- (X)vIr(I)\}$ is used in words that have back series in Üçpınar district. Hence, it is possible to claim that the present continuous tense is made with $\{- (i)ver-$ verb of haste.

The morpheme $\{- (X)vIr(I)\}$ is similar to verb of haste $\{- (i)ver-$ in terms of formation. In this article, it is emphasized that the auxiliary verb used in the structure is $ver-$ or $var-$.

Keywords: Beyşehir dialects, present continuous tense, $\{- (X)vIr(I)\}$

GİRİŞ

Türk dilinde 13. yüzyıla kadar şimdiki zaman, geniş zaman eki $\{- (X)r\}$ ile karşılanmaktaydı. Köktürk ve Uygur Türkçesinde (Gabain, 1988, s. 84) geniş zaman ekleri ile karşılanan şimdiki zaman çekimi Karahanlı Türkçesinde (Menges vd. 1984, s. 160) de aynı şekilde kullanılmıştır. Dilin gelişmesiyle birlikte şimdiki zamanın başka bir yapıyla ifade edilmesine ihtiyaç duyulmuş ve Harezmi Türkçesinden itibaren şimdiki zaman, farklı dönem ve lehçelerde çeşitli şekillerle karşılanmıştır. Harezmi Türkçesinde, *ana fiil + zarf-fiil eki (-A, -U) + tur - ur + şahıs zamiri* biçiminde oluşturulmuştur (Argunşah, 2013, s. 198). Tarihi Kıpçak Türkçesinde (Menges vd. 1984, s. 119) *ana fiil + zarf-fiil eki (-A) + dur* şeklindedir. Eski Anadolu Türkçesinde ise, *yori-* ve *tur-* fiilleriyle karşılanmış, 15. yüzyıldan sonra *yori-*, *-yor* şeklinde ekleşmiş ve bugün Türkiye Türkçesi yazı dilinde de kullanılan şekil oluşturulmuştur (Ergin, 1993, s. 280). Vahit Türk, Türk dilinde bir bölümü aynı yapıların farklı fonetik şekilleri olmak üzere altmıştan fazla şimdiki zaman şekli tespit etmiştir. Çalışmada şimdiki zaman çekiminin ortak bir dil mantığında ve dört ana maddede birleştiği gösterilmiştir (1996).

Anadolu ağızlarında şimdiki zaman çekimi Eski Anadolu Türkçesi döneminde şekillenmeye başlamış ve genellikle *yori-* tasvir fiilinin çeşitli fonetik şekillerinin kullanılmasıyla karşılanmıştır (Gülensoy, 1985, s. 291).

Faruk Gökçe'nin aktardığına göre Meninski, Karaman ağızında şimdiki zamanın *geleyür* yerine *geliver* şeklinde kullanıldığını not etmektedir. Rumeli ağızlarında da aynı yapı şimdiki zamanı işaretler. Gadcanov 1911 yılındaki çalışmasında Kuzeydoğu Bulgaristan'ın

Deli Orman bölgesinde böyle bir örnek tespit etmiştir. 1912 yılındaki çalışmasında da Kuzeydoğu Bulgaristan'ın Gerlovo kentinin güneyinde kalan Sofular köyünde de tespit etmiş ve bu bölgeyi *geliver ağzı* şeklinde tanımlamıştır. Bunun yanı sıra da Nemeth ve Hazai de Güney Bulgaristan'daki Kırcaali bölgesinde tespit etmiştir (2013, s. 92). Bulgaristan'ın Sofular köyünde $\{-(I)vAr\}$ (Adamoviç, 1985), Balıkesir ilinin Gönen ilçesine bağlı Fındıklı köyünde $\{-IvAr(I)\}$ (Baştürk, 2018), Edirne ilinin Havsa ve Merkez ilçesine bağlı Osmanlı ve Köşen köyünde $\{-(I)vAr(I)\}$ (Kalay, 1998), Antalya ilinin Alanya ilçesine bağlı Aliefendi köyünde (Demir, 1993) *ver-* şeklinde kullanımlar bulunmaktadır.

Beyşehir ve yöresi ağızlarında Türkiye Türkçesi ağızlarında nadir olarak görülen bir şimdiki zaman çekimi kullanılmaktadır. Bu çekim Doğanbey ve Damlapınar mahallelerinde düzenli bir şekilde ön ve art sıradan ünlü bulunduran fiillerde $-(I)v\tilde{r}$ biçimindeyken Üçpınar Mahallesi ise ön sıradan ünlü bulunduran fiillerde $-(x)v\tilde{r}(i)$ art sıradan ünlü bulunduran fiillerde ise $-(x)v\tilde{r}(i)$ biçimindedir. Bu kullanım Beyşehir ve yöresindeki bazı mahallelerde şimdiki zaman çekiminin $-(i)ver-$ tezlilik fiiliyle yapıldığını düşündürmektedir.

Beyşehir ve yöresi ağızlarında yukarıda adı geçen bu üç köy dışında bazı köylerde de nadiren $\{-(I)vI(r)(I)\}$ çekimlerine rastlanmıştır. Bu çekimin olumsuzu $\{-mAy(I)vIr(I)\}$ şeklindedir. Akıcı ünsüz olan /r/'nin erimesiyle uzun ünlülü kullanımları da vardır. $\{-(X)vI(r)(I)\}$ şimdiki zaman ekinin şahıslara göre çekimi aşağıdaki gibidir:

Şahıs	Ek
1. Teklik Şahıs	$-(X)vI(r)(I)n, -(X)v\tilde{r}in,$
2. Teklik Şahıs	$-(X)vI(r)(I)\tilde{n}, -(X)v\tilde{r}\tilde{n}$
3. Teklik Şahıs	$-(X)vI(r)(I), -(X)v\tilde{r}$
1. Çokluk Şahıs	$-(X)vI(r)(I)z, -(X)v\tilde{r}iz$
2. Çokluk Şahıs	$-(X)vI(r)(I)sI\tilde{n}Iz, -(X)v\tilde{r}\tilde{s}\tilde{i}\tilde{n}iz$
3. Çokluk Şahıs	$-(X)vI(r)(I)lar, -(X)vI(r)(I)l\bar{A}, -(X)v\tilde{r}iler, -(X)v\tilde{r}\tilde{l}\bar{e}$

Tablo 1: Yöre ağızlarında $\{-(X)vI(r)(I)\}$ çekim tablosu

1. TEKLİK ŞAHIS

• *söyle dèyvirin de ondan dèyvirin* "Sen söyle diyorsun da ondan diyorum." (Ekizoğlu, 2016: 23).

• *ayaqlāmdan edemeyvirin bizim güllü napan* "Ayaklarımdan yapamıyorum bizim Güllü ne yapayım?" (Ekizoğlu, 2018, s. 215).

• *hasan dayın, emmiñ, dayın dèyvirin* *oyu* "Hasan dayın, amcan, dayın diyorum ya." (Ekizoğlu, 2018, s. 136).

2. TEKLİK ŞAHIS

• *ne dèyvîñ, ne dèyvîñ nişleyvîñ* "Ne diyorsun, ne diyorsun ne yapıyorsun?" (Ekizoğlu, 2016, s. 31).

• *nèyni ğalkamayvîñ ğuzum* "Neden kalkamıyorsun kuzum?" (Ekizoğlu, 2018, s. 141).

3. TEKLİK ŞAHIS

• *bizim de hâle duruvırı ya* "Bizim de hâlâ duruyor ya." (Ekizoğlu, 2018, s. 214).

• *bağsaña gendi ğopu ğopuvırıvı* "Baksana kendi kopu kopuveriyor." (Ekizoğlu, 2018, s. 216).

• *devlet parasını vèrivir* "Devlet parasını veriyor." (Ekizoğlu, 2018, s. 228).

• *o üyüyvîke biz ekin işlèdik* "O uyuyorken biz ekin işlerdik." (Ekizoğlu, 2018, s. 134).

1. ÇOKLUK ŞAHIS

• *şo ağşlara dèyvırız* "Şu ağaçlara diyoruz." (Ekizoğlu, 2018, s. 214)

• *èllere vèrivırız de onnâ ekivîlè* "Ellere veriyoruz, onlar ekıyorlar." (Ekizoğlu, 2018, s. 151).

• *ondañ ğèri soñna geldik suvanuvırız* "Ondan sonra geldik eve siva yapıyoruz." (Ekizoğlu, 2018, s. 135).

• *şindi ğayrı ekmeğ alıvırız* "Şimdi artık ekmek alıyoruz." (Ekizoğlu, 2018, s. 155).

2. ÇOKLUK ŞAHIS

• *mesele sanatçı getirivirsîñiz ya o zaman da köçek getirillèdi* "Mesela şimdi sanatçı getiriyorsunuz ya, o zaman da köçek getirirlerdi." (Ekizoğlu, 2018, s. 210).

• *iççakta nasıl duruvırsîñiz* "O sıcakta nasıl duruyorsunuz?" (Ekizoğlu, 2018, s. 216).

• *ğız noluvîşîñiz* "Kız ne oluyorsunuz?" (Ekizoğlu, 2016, s. 83).

3. ÇOKLUK ŞAHIS

• *kim bu hêkese soruvîlè* "Bu kim (diye) herkese soruyorlar." (Ekizoğlu, 2018, s. 134).

• *çocuklar hinci ğèdiP, orda şey, èdivirler* "Çocuklar şimdi gidip orda şey ediyorlar." (Ekizoğlu, 2018, s. 214).

• *bazara ğèTmeyvîlè. ekmeğ, almayvîlè* "Pazara gitmiyorlar, ekmek almıyorlar" (Ekizoğlu, 2018, s. 142).

Tasvir fiillerin dilsel "seçim"i gelişigüzel değil, belli bir dil işleme mantığına göre yapılmaktadır. Bunun için, ana fiile yardımcı unsur olarak gelen bu fiillerin asıl anlamlarıyla ilgili bir görev yüklenmekte ve bu fiiller, o görevi "ek" işleviyle yürütmektedir. Tasvir fiili

olarak kullanılan asıl fiilin bağımsız, sözlüksel anlamı kaybolur, fakat bu anlama bağlı bir ek görevi yürütmeye başlar (Akar, 2010; 24).

Sultan Tulu'ya göre bu yapı, fiil kökünden sonraki *-i* zarf-fiiline gelen, *ver-* yardımcı fiilinin köküne, Eski Türkçe {-*Ir*} şimdiki zaman ekinin eklenmesiyle oluşmuştur: < *-i ver-ir* (Zarf-Fiil + yardımcı fiil kökü + geniş zaman eki). Bu yapı, hece yutumu ile *vēr-* 'e de dönüşebilmekte, yani hece yutumuna girmemiş şekilleri ile karışık olarak gözlemlenmektedir. Ek, eğer birleşik fiil gibi tasavvur ediliyorsa, o zaman onda süreklilik ya da şimdiki zaman şekli aranmamalıdır. Bu durumda ek, sadece birleşik fiil yapısı bildirir ve kesinlikle şimdiki zamanı ifade etmez. Birleşik yapıdaki şimdiki zaman işlevi, yardımcı fiile gelen {-*Ir*} şimdiki zaman ekinde saklıdır (2008, s. 135).

Ahmet Günşen'e göre bu şekil Doğu Trakya ağızlarını Anadolu ağızlarından farklı kılan önemli bir özelliktir. Çekim, gerçekte yardımcı fiil olarak kullanılan *ver-* /*var-* fiilleriyle kurulan arkaik bir tasvir fiilinden başka bir şey değildir. Burada da *ver-* ve *var-* fiilleri tezlik veya süreklilik bildirme yerine geldikleri fiil kök veya gövdesinin şimdiki zaman çekimini oluşturmaktadırlar (2008, 436).

Şükrü Baştürk ise Sultan Tulu'ya yakın bir tespitte bulunmuş ve şunları belirtmiştir: *-IvAr(I)* şimdiki zaman eki, *-(I)yor* şimdiki zaman ekinde olduğu gibi *-i* zarf-fiil eki üzerine gelen *ver-* (vermek) fiilinin ya da *ıyuber->-(y)Iver-* yapısının (*-i-ver-ir* ya da *-yiver-ir*) geniş zaman ekini almış çekiminden {-*r*} ve {-*ir*} eklerinin düşmesiyle ortaya çıkmıştır (2018, s. 181).

Faruk Gökçe ise bize göre en makul tespitte bulunmuş ve bu yapıyla ilgili şunları söylemiştir:

"Bulgaristan Türk ağızlarındaki örneklerden hareketle ilgili yapıda yer alan yardımcı fiil ince ünlülü fiil köklerinde *ver-* şeklinde kullanılırken, kalın ünlülü fiil köklerinde *vir-*, *var-* şeklinde kullanılmaktadır. İlgili kalın biçimler *var-* fiilinin varyantıdır. Bu yapı başlangıçta *A + var-* biçimi ile kurulmuş, daha sonra ilgili ağızlarda sıkça rastlanan *A + ver-* yapısına örneksime yoluyla ince ünlülü fiil köklerinde kullanılmıştır. Gramerleşme teorisinin tek yönlülük ilkesi de evrensel anlamda *ver-* fiilinin şimdiki zamanı işaretleme yeteneğinden yoksun olduğunu göstermektedir." (2013, s. 92).

Sultan Tulu, Ahmet Günşen ve Şükrü Baştürk'ün görüşleri incelendiğinde *ver-* fiilinin yapısının üzerinde durulmamış olduğu dikkati çeker. *ver-* tasvir fiili Türkiye Türkçesi gramer kitaplarında tezlik fiili olarak karşımıza çıkar. Bu fiil aynı zamanda başka anlamlar da bildirir. *ver-* fiilinin temelinde verici-iletken nesne-alıcı hiyerarşisine dayanan bir ilişki vardır. Burada alıcının yararına bir durum söz konusu olduğu için *ver-* fiilinin yarar kılınışını işaret ettiği görülür. Türkiye Türkçesinde *ver-* fiili yarar kılınışının yanı sıra başlama, tezlik, kolaylık vb. kılınış türlerini de işaretleyebilmektedir. *ver-* fiilinin bir diğer önemli işlevi ise

bitmişlik görünüş zamanlı kategorisini işlemektir. Buna göre *ver-* fiili görünüş kategorisi bakımından incelendiğinde bitmişlik anlatır.

ver- fiili ile ilgili Gabain, “deskriptif bir fiil olarak 1. “başka biri için yapmak” ve 2. “çabuk yapmak” manalarına gelir” şeklinde tanım yapmıştır (1988, s. 22). Nurettin Demir yazısında *ver-* fiilinin vurgusal söylemlerini iki gruba ayırmıştır. Birinci grup ‘iver-grubudur ve *ver-* fiilinin burada “tezlik, çabukluk ve birdenbirelik” bildirdiğini belirtir. İkinci grup ise i’*ver-* grubudur. Bu grupta ise *ver-* “fiilinin bir başkası için yapma, zahmetsizce yapma” anlamları taşıdığını bildirir (1994, s. 88-89-90-91). Faruk Gökçe, Newman’dan aktarmış ve bu fiilin eylem alanları içinde uzam-zamansal alan, kontrol alanı, güç dinamikleri alanı ve insan yararı alanı olduğunu belirtmiştir (2013: 87-88).

ver- fiili bitimli bir fiildir. Yani doğasında bitmişlik vardır. Fiilinin kullanımlarından hareketle şimdiki zaman biçimlerinin ya da süreklilik kılınışının bulunmadığı görülür. *ver-* fiilinin yapısında bitmişlik olduğu için bu fiil şimdiki zaman bildiremez. Oysa *ver-* fiili ile ses açısından benzerlik gösteren *var-* fiilinin yapısı incelendiğinde şunları görürüz: *var-* fiili başta süreklilik kılınışı olmak üzere başlama, alışkanlık, yaklaşma gibi kılınış türlerinin yanında kesin şimdiki zaman görünüş zamanlı kategorisini de işaretleyebilmektedir. Eski Türkçede ana fiilin hareket fiillerinden seçildiği durumlarda *var-* fiili gerçek anlam alanını korumuş, ana fiilin bitimli bir eylem olduğu örneklerde ise fiil “az kalsın, -mek üzere olmak” anlamında yaklaşma kılınışını işaretlemiştir (Gökçe, 2013, s. 81).

Bu fiilin en önemli özelliklerinden biri de ana fiile sınırlayıcılık göstermemesidir. *var-* fiilinin süreklilik belirttiği durumlarda, hareketin başlama noktası yönelişin başlama noktasına, hareketin bitme noktası ise yönelişin çevrildiği en son noktaya karşılık gelmektedir. Söz konusu fiilin süreklilik anlamı bu fiilin her iki nokta arasında yol almak zorunda olmasıyla açıklanabilir.

SONUÇ

Bütün bunlardan hareketle Karaman ağızları, Bulgaristan’da tespit edilen ağızlar ve Türkiye Türkçesinin Alanya, Balıkesir, Edirne ve Beyşehir gibi ağızlarında kullanılan bu şimdiki zaman çekimi, başlangıçta *-a bar-* > *-a var-* biçimi ile kurulurken *-a ver-* yapısına örnekseme yoluyla ön ünlülü fiil köklerine gelmiş, Beyşehir’in Doğanbey ve Damlapınar mahallelerinde bulaşma yoluyla ince ünlülü şekil kullanılmıştır.

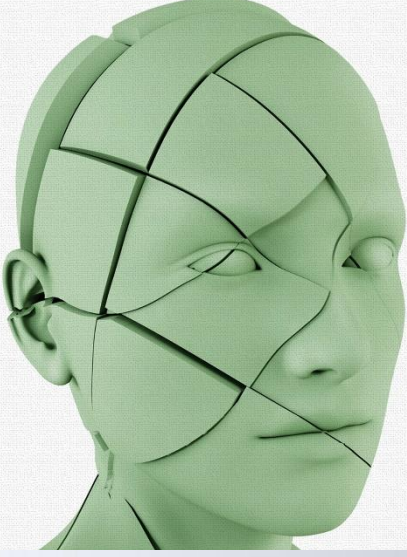
ver- fiili gramerleşmenin tek yönlülük ilkesi esas alındığında şimdiki zaman şeklini karşılayamaz. Üçpınar mahallesinde rastlanan {-*vir(ı)*} çekimi de aslında *var-* fiili olduğunu göstermektedir. Bu iki neden dolayı {-*(A/I)vA/İr(I)-*} yapısının temelinde *var-* fiilinin olduğunu söylemek mümkündür.

KAYNAKÇA

- Adamoviç, M. (1985). *Konjugationsgeschichte Der Türkischen Sprache*. Leiden: E. J. Brill Yayınevi.
- Akar, Ali (2001). "Muğla Ve Yöresi Ağzlarında Şimdiki Zaman Biçimleri". *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, Bahar, 2001, Ss. 1-10.
- Akar, Ali (2009). "Bodrum Ağzlarında Şimdiki Zamanda Süreklilik Bildiren Bir Tasvir Fiili: -I Gat-". *Türkiye Türkçesi Ağzı Araştırmaları Çalıştayı Bildirileri*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Akar, Ali (2010). "Türk Lehçeleri Arasında Ortaklık Morfemleri: I Tasvir Fiiller". *Volga Bölgesi Haklarının Filoloji Sorunları 1-2 Nisan 2010*, Moskova-Yaroslav Remder, 4. Baskı.
- Akar, Ali (2013). *Muğla Ve Yöresi Ağzları*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Akar, Ali (2018). "Diyalektoloji Çalışmalarının Türk Dil Birliğine Katkıları Üzerine". *Yeni Türkiye 99- Türk Dili Özel Sayısı*, 1. Cilt, Ss. 610-614.
- Argunşah, Mustafa Ve Sağol Yüksekaya Gülden (2013). *Karahanlıca, Harezmece, Kıpçakça Dersleri*. İstanbul: Kesit Yayınları.
- Bacanlı, Eyüp (2014). *Kılmış Kategorisi Ve Altaycada Kılmış Belirleyicisi Olarak Art Fiiller*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Baştürk, Şükrü (2018). "-İver(İ) Şimdiki Zaman, Gönen-Fındıklı Köyü Ağzı Örneği". *Turkish Studies*, V. 13/20, Summer, Ss. 171-204.
- Caferoğlu, Ahmet (1994). *Anadolu Ağzlarından Toplamalar*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Demir, Nurettin (1994). "Birleşik Fiiller Ve Vurgu: -İver- Şeklinin Görevlerini Tespitte Vurgunun Rolü". *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, Ankara., Ss. 83-94.
- Demir, Nurettin. (2014). "Derleme Sözlüğü'nde Şimdiki Zamanla İlgili Veriler". *İlmi Araştırmalar*, Ss. 19-27.
- Doğan, Muammer (2012). *Aksaray Ve Yöresi Ağzları*, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Kayseri.
- Ekizoğlu, Fatma Gülşah (2016). *Doğanbey Mahallesi (Beşşehir/Konya) Ağzı Metinleri*. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Türk Dili Ve Edebiyatı Bölümü (Yayımlanmamış Lisans Bitirme Çalışması), Muğla.
- Ekizoğlu, Fatma Gülşah (2018). *Beşşehir Ve Yöresi Ağzları*. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Muğla.
- Ercilasun, Ahmet Bican (2007). *Türk Lehçeleri Grameri*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Eren, M. Emin (1997). *Zonguldak-Bartın-Karabük İlleri Ağzları*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Ergin, Muharrem (1993). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Yayınları, (20. Baskı).

- Gabain, A. Von. (1988). *Eski Türkçenin Grameri* (Çev.: M. Akalın). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Gökçe, Faruk (2013). *Gramereleşme Teorisi Ve Türkçe Fiil Birleşmeleri*. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları.
- Gülensoy, Tuncer (1985). "Anadolu Ağızlarında Şimdiki Zaman Eki". *Türk Kültürü Araştırmaları (İbrahim Kafesoğlu Armağanı)*, Ankara.
- Günşen, Ahmet (2008). "Doğu Trakya Ağızlarının Şekil Bilgisini Belirleyen Temel Özellikler". *Turkish Studies*, Volume 3/3, Ss. 402-470.
- İlker, Ayşe (2017). *Manisa Ağızları*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Johanson, Lars [Çev. Nurettin Demir] (2016). *Türkçede Görünüş*. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Kalay, Emin (1998). *Edirne İli Ağızları (İnceleme-Metin)*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Karadoğan, Ahmet (2009). *Türkiye Türkçesinde Kılımış*. Ankara: Divan Kitap.
- Kayılan, Fatma (2018). *Çal Ve Yöresi Ağızları*. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Muğla.
- Korkmaz, Zeynep (1994). *Güney-Batı Anadolu Ağızları Ses Bilgisi Fonetik*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Menges, Karl H. Ve Diğerleri [Çev. Mehmet Akalın] (1988). *Tarihi Türk Şiveleri*. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları.
- Tulu, Sultan (2008). "Anadolu Ve Rumeli Ağzında (-İ Verir) Yapısı". *Karadeniz Araştırmaları*, S. 19, Ss. 129-136.
- Türk, Vahit (1996). "Türkçede Şimdiki Zaman Kavramı, Çekimleri Ve Ekleri". *Tday Belleten*, Ss. 291-340.
- Uğurlu, Mustafa (2003). "Türkiye Türkçesinde "Bakış" (Aspektotempora)" *Türkbilig*, 2003/5, s. 124-133.

TÜRK BİLİMKURGU
EDEBİYATI
VE ARKETİPLER
DR. VELİ UĞUR

ZEYNÎ EFENDİ'NİN
ENVÂRÜ'L HÜDÂ'SI
ÜZERİNE
DİL İNCELEMESİ

MURTADHA S. NAJMUDEEN

MAKSUT YİĞİTBAŞ

Edebiyatın Ebemkuşağı
Halit Ziya Hikâyeciliğinde
Renklerin Dili

Yazma Sanatı

Türkçe Doğru ve Etkili Yazma Teknikleri

Prof. Dr. Önder Göçgün

